

U nedjelju, 14. 07. 2019.. zlatna misa u 11 sati vlč. Ivana Košića

Dragi naš Slavljeniče, eto pripala mi je čast da Vas u ime župe pozdravim i čestitam na zlatnom jubileju i zahvalim za Vaše nesebično nam služenje kroz skoro 40 godina!

Pred pedeset godina, 29. lipnja 1969., je u zagrebačkoj katedrali održano je svećeničko ređenje u kojem je za svećenike biskup Franjo Kuharić, kasniji zagrebački nadbiskup i kardinal, zaređio više desetaka svećenika među kojima su bili i kapucin fra Trpimir Stjepan Grmec rođen u Radovcu (r. 10. 12. 1942. – Günzburg 25. 10. 2010.) i vlč Ivan Košić iz Nove Vesi.

Naš današnji slavljениk vlč. Ivan Košić rođen je 10. lipnja 1943. godine, sin je Josipa i Katarine rođ. Jerec. Djetinjstvo je zajedno s roditeljima i sestrom Jelenom (03. 05. 1951.) proveo u Novoj Vesi, a uz djecu i roditelje u zajedničkom domaćinstvu bili su djed i baka, Josip Košić i Mariju r. Jovan. U rodnom mjestu završio je i 4 razreda škole (učitelj mu između ostalih bio i Vladimir Kunštek...). Kako u Novoj Vesi nije bilo osmogodišnje škole školovanje nastavlja u Varaždinu koju završava 1958. godine. Kako ste sami rekli upisali ste nižu gimnaziju, a završili Osnovnu školu. (Niža gimnazija bila je u prizemlju današnje 1. Gimnazije, a u trećem razredu premjestili su učenike u Petu osnovnu školu Varaždin koja se nalazila u zgradi bivše Franjevačke gimnazije koja je franjevcima oduzeta nakon rata 1945. godine). U Varaždinu prvo stanuje kao podstanar, a potom djed i baka, majčini roditelji, Stjepan Jerec i Marija r. Mikac, kupuju kuću u Varaždinu u Zagrebačkoj ulici, tako da unuk do kraja varaždinskog školovanja na nastavu odlazi od djeda i bake.

Potom daljnje školovanje nastavlja u Zagrebu, u Dječjačkom sjemeništu koje završava 1962. godine, a potom upisuje i Katolički bogoslovni fakultet. Prekid u studiju, zbog obveznog odlaska u vojsku, traje od 19. ožujka 1964. do jeseni 1965. Početak vojnog roka služio je u Tetovu, a potom u Velesu gdje su s njim bili i drugi svećenici, a između njih i Jožef Škrinjar iz župe Zavrč. Po dolasku iz vojske nastavlja studij, a pred 50 godina biva zaređen za svećenika.

Vlč. Ivan Košić mladu misu služio je 13. srpnja 1969. u Novoj Vesi, a potom je kapelan u župi Svetog Marka na Gornjem gradu u Zagrebu nakon čega odlazi u Petrinju. Potom je župnik u župi Svetog Roka u Kratečkom odakle je upravljao i župom Lonja. U Kratečkom su mu na pomoći bili majčini roditelji, baka Marija i djed Stjepan koji je tamo i preminuo (14. svibnja 1979.) te je nakon smrti pokopan na varaždinskom groblju. Za župnika na župu Križovljan dolazi nakon smrti vlč. Ivana Dugi, prve adventske nedjelje. 2. prosinca 1979. godine, a s njim je došla i baka Marija Jerec koja mu je vodila domaćinstvo (umrla je 24. lipnja 1985. godine). Potom mu domaćinstvo (umrla 9. kolovoza 2003. godine) vodi Katica Klasić.

Odmah po dolasku započinje s obnovom i uređenjem crkve i župnog dvora koji je gradski vodovod 1982. godine, a naredne godine električna struja uvedena je u kapelu Svetog Lovre u Lovrečanu. Početkom svibnja 1983. bilo je veliko nevrijeme koje raskrilo toranj koji je iste godine i novim limom pokriven, a zbog višegodišnjeg prokišnjavanja bilo je potrebno prekriti i kompletnu crkvu, što je i skladu s mogućnostima učinjeno 1986. godine uz izmjenu dotrajalih greda i uz potrebne limarske radove. Obnovljen je i freska do kora koja je na žalost u dosta izmijenjenom obliku.

Nakon 247 godina župa je dobila i novi crkveni objekt. 18. lipnja 2000. godine u Otok Virju blagoslovljena je spomen kapela za koju je nabavljeno i elektrificirano zvono. A potom, je sagrađen i Pastoralni centar te prekriveno kompletno krovništvo i crkve i farofa. Dakle k nama ste na župu došli 2. prosinca 1979., i bili župnikom do kolovoza 2013.

Bile su to godine kada se progonila Crkva, a „narodna vlast“ pod posebnom je prismotrom imala svećenike. Izvrću im riječi izrečene u propovijedima, progone ih, a milicija je imala

poseban sektor za „kler“ koji je prestao postojati tek uvođenjem demokracije i osamostaljenje Hrvatske.

Za 34 godine župnikovanja kršteno je oko 2000 djece, iz naše župe preko 1650, a na jedno od groblja u Lovrečanu i Cestici ispraćeno je 1870 župljana. U tom razdoblju vjenčano je i preko 730 parova, a na razne nakane odsluženo je i preko 12 tisuća misa i podijeljeno preko petsto tisuća pričesti !!! Uz taj posao mi župljani župe Križovljan posebno smo Vam zahvalni na istraživanju i proučavanju povijesne građe o nama, našoj župi i općini, a posebno za prvu knjigu o povijesti župe Križovljan To su bili prvi objavljeni zapisi o povijesti koji su dali poticaj mlađim generacijama, da su se ponukani Vašim primjerom na daljnja istraživanja usudili. .. Mnogi smo Vam zahvalni za rodoslovlja naših obitelji.

Zahvalni smo Vam za skromnost i razumijevanje. Zahvalni smo Vam za svaki napisani tekst, a također za očuvanje kulturno povijesne baštine naših predaka, kao i za uređenje oštećenog spomenika bivšem našem župniku Čižmaku, ali i za obnovu spomenika prvom načelniku Općine Cestica koji je bio srušen i mišljenja sam da ga danas ne bi ni bilo kao i brojnih drugih spomenika jer nitko u njima nije prepoznao vrijednost i potrebu za njihovim očuvanjem...

Zahvalni smo Vam što ste sačuvali i naše najstarije matice ..., a i što ste u dogovoru s našim sadašnjim župnikom vlč. Zorislavom Šafranom, koji Vas je naslijedio odlučili ostati s nama.

U tom vremenu pomagali ste koliko ste mogli župniku, a zahvalnu smo Vam i za „dešifrirane“ i s latinskog prevedene naše najstarije matice za koje se nadamo da ćemo u skoroj budućnosti osigurati način kako ih objaviti....

Ne samo da iz tih prijepisa možemo saznati „korijene“ naših obitelji, tko se rodio, vjenčao i krstio nego i tko je umro, a također i koji su ih svećenici krstili, vjenčavali nego i na groblje ispraćali. Iz tih najstarijih zapisa saznajemo da je vjenčano (1681-1734) preko 670 parova. . U tom razdoblju kršteno je preko 3700 djece (1690-1724) i to je trebalo „dešifrirati“ prevesti i prepisati...

Iz popisa umrlih možemo saznati i gdje su pokapani naši preci, da li podno crkve sv. Lovre, ili na župnom groblju koje je bilo podno brda Prekorje, uz bivšu župnu crkvu, ili pak uz kapelu Majke Božje u Radovcu na koju je 1753. nadogradana lađa ove crkve. Iz tih podataka saznajemo da je u razdoblju od 1683. do 1714. umrlo preko 2184 župljana (PREKO 70 NA GODINU!!!) od kojih je bilo preko 650 djece. Umiralo se i zbog starosti, ali i siromaštva i teških uvjeta života, ali i od raznih bolesti (kuga...) koje su harale, umirale su cijele obitelji.....

Kako znak naše pažnje i zahvalnosti poklanjamo Vam eto ovu knjigu u kojoj su i podaci o župi Križovljan koji će Vas uvjeren sam potaknuti na daljnju nadopunu.

Bog Vam neka naplati Vaš trud i izgaranje, a eto mi iskazujemo zahvalnost Bogu što Vas nam je poslao i što ćete i dalje biti s nama i što ćete i dalje našu povijest istraživati.

Hvala Vam, Bog Vam plati!

U Križovljanu, 14. srpnja 2019. godine

U znak zahvale župe vlč. Ivanu Košiću povodom 50. obljetnice svećeništva zapisao i pročitao
Franjo talan

Osvrt na svećeništvo i zahvala zlatomisnika, vlč. Ivana Košić

Želio bih iznijeti nekoliko događaja sa svog životnog puta do svećeništva kojima se potvrđuje moto ovog slavlja da Bog izabire svoje poslanike u djelu spasenja.

Nadjevanje imena djetetu za bogobožne Židove bio je važan događaj jer se njime određivala i čovjekova životna zadaća. Salamon o kojem smo jučer mi svećenici čitali u brevijaru ostvario je mirotvorstvo...

Meni su dali ime Ivana Krstitelja koji je pripravljaio put Gospodinu i pokazao ga kao Jaganjca....

Da bi ja vršio tu zadaću bila je ponajprije želja moje majke koja je potjecala iz kuće što je udomljavala svećenike koji bi dolazili u selo na ispomoć boležljivom petrijanečkom župniku Franji Cesaru. Tu želju pojačale su i 2 mlade mise u župi a posebno poruka župnika kod jedne od njih: *Najljepši dar što ga roditelji mogu dati Bogu je sin svećenik.*

No zaredale su zapreke. Majci je rekao liječnik da najvjerojatnije više neće moći imati djece. Kad sam navršio 4 godine života teže sam obolio. Čitava usna šupljina bila mi je jedna rana. Nisam mogao ništa gutati i od slabosti stajati na nogama pa su me kolima (zaprežnim) vozili savjetodavnim liječnicima... Digli su ruke od mene a treći je rekao roditeljima da se sprema za sprovod. Tada sam zaželio kiselu salatu i sve je krenulo na bolje. Nakon 2. razreda primio sam Prvu sv. pričest i sv. Potvrdu te postao ministrant. Nije bilo lako naučiti dulje latinske odgovore. Kad je jednom došao p. Modesto Borak i davao nam sličice na zvonarevu primjedbu da kane roditelji nas dvojicu dati za svećenike pokazao je prema meni. Od ovog bi nešto moglo biti. U to vrijeme nije još bilo po selima bilo osmogodišnjeg školovanja pa su me upisali u varaždinsku nižu gimnaziju i našli stan kod obitelji koja nije imala djece, a sami su bili stanari.

Slijedeće godine mamini roditelji su kupili kuću u Varaždinu. Iz zatvora je došao p. Ilija Borak koji je okupljao kapucinske kandidate. I mene je ubilježio u svoj notes govoreći više puta: *Ne moraš biti kapucin ali budi Božji sin.*

Poslao nas je nekoliko u Osijek da vidimo njihovu školu ali ja sam se odlučio za sjemenište na Šalati. Razočaran izlascima ranije preporučenih župnik nije bio voljan pisati još jednu preporuku (molbu..) no primljen sam i bez nje. Pod ljetnim praznicima biciklima smo se posjećivali kao sjemeništarci. Dvojica su došla k meni u Varaždin s prijedlogom da se idemo sunčat i praćakat na Plitvicu

koja još nije bila regulirana... Da provjerim dubinu čim sam zagazio sapleo sam se u mulju, pao u dubinu preko glave i nagutao se vode. Sam ne znam kako sam se našao na obali – čudom!

Na zimskim praznicima u 1. godini Bogoslovije bio je snijeg i zaleđen put a htio sam biti na misi i pričesti, bio je prvi petak i u Petrijancu župnik je ležao bolestan te sam naumio otići k franjevcima u Varaždin. Čekajući sav znojan autobus propuhao me vjetar. Presvukao sam se tek kad sam od franjevacu došao k baki. U bogosloviju sam se vratio s povišenom temperaturom i bolovima u trbuhu. Nismo bili zdravstveno osigurani pa je u bogoslovsku malu bolnicu dolazi liječnik s Rebra. Pozvao me da dođem na tašte na njegov odjel gdje je časnoj sestri bolničarki naredio najprije vađenje želučane sluzi. Tražila je uski šlauf da bi ga lakše gutao. Nešto mi je ušlo u dušnik i pozlilo mi je! Odveli su me na odjel i zvali župnika za bolesničko pomazanje. Nakon nekoliko dana konstatirali su mi upalu pluća i porebrice te žuticu. Da ne zarazim druge vratili me u bogoslovsku bolnicu a poglavari mi našli prijevoz u Varaždin govoreći: Ako ozdravite možete se vratiti. Zahvaljujući bakinoj kuhinji i molitvama ozdravio sam i bio regrutiran. Donio sam snimku pluća iz varaždinske bolnice na kojem su se vidjeli ožiljci priraslice ali sam uspio tek odgoditi služenje vojnog roka do proljeća. Te nezgode iznio sam da zaključimo: *Gospodin je računao sa mnom i On me izbavljao i iz drugih pogibelji*, kako veli sv. Pavao Timoteju.

Stoga danas ponajprije zahvaljujem Bogu na daru života i svećeništva, zatim svojim najbližima koji su se u ona teška vremena odricali u mnogome da bih ja imao barem najnužnije. Zahvaljujem profesorima koji su me formirali, a u svećeničkoj službi sve suradnike koji su mi pomagali. Neki su 40 godina dolazili redovito obrađivat moj i župski vinograd. Veliku pomoć činili su mi općinski djelatnici, prvo podizanjem mrtvačnica (dok istih nije bilo sprovede smo na groblje u Cesticu ili Lovrečan pješke vodili od kuće pokojnika...), uvođenjem grijanja, sufinanciranjem Pastoralnog centra i ovog slavlja. Sponzori su slavlja i nakladnička kuća Tonimir, zatim župnik križovljanski vlč. Zorislav Šafran, kojem zahvaljujem što me ostavio u starom farofu da si uređujem život po svom nahođenju... Zahvaljujem i gospodinu Talanu koji je inicirao i skupa sa župnikom organizirao ovo slavlje a napokon zahvaljujem i svima vama koji ste ga došli uzveličat!

Varaždin, 2. srpnja 2019.

Prečasni gospodin
IVAN KOŠIĆ
Radovec 35
HR - 42 208 CESTICA

Prečasni gospodine!

Jubilej je uvijek prigoda da na poseban način iskažemo hvalu Bogu za sve što nam je dao imajući na pameti Pavlove riječi: „Što imaš, a da nisi primio?“ (Usp. 1 Kor 4, 7)

Vjerujem da ste kroz svoj svećenički život primili mnoga dobra na kojima možete dragom Bogu zahvaliti. Vaš život svjedoči kako ta dobivena dobra niste zadržali za sebe, nego ste ih podijelili s drugima; s vjernicima kojima ste bili poslani i koji su bili potrebni od Vas čuti Božju riječ i hraniti se svetim otajstvima. Nakon ređenja na Petrovo 1969. godine u Zagrebačkoj katedrali po rukama sluga Božjega Franje Kuharića služili ste Božjem narodu u Zagrebu, Petrinji, Kratečkom, Lonji, Gušću i Križovljanu.

Dok zahvaljujem dragom Bogu na daru Vašeg svećeništva, zahvaljujem i Vama na marljivom vršenju svoje svećeničke službe. Dobri Bog neka Vas nagradi i podrži u zdravlju u danima koji su pred Vama.

Čestitajući Vam zlatni jubilej, preporučam se u molitve.

Uz iskreni pozdrav u Gospodinu!

✠ Josip Mrzljak
varaždinski biskup

Poštovani slavljeniče, dame i gospodo,

iako znam da vlč. Košić ne voli prevelike riječi i ceremonije, dužnost mi je da Vam se ispred Općine Cestica zahvalim i čestitam na Vašem jubileju.

Slaviti pedesetu obljetnicu svećeničkog ređenja, ili brojkom 50 godina od kada si postao svećenik nije mala stvar. Kada smo kod brojeva, to znači da je tijekom tih pedeset godina svećenik slavio svetu misu blizu 19 000 puta. Impresivno, zar ne?

Danas slavimo lijepu godišnjicu koja u nama stvara poštovanje prema samoj osobi koja je slavi i prema broju godina koje su se jedna za drugom nizale i stvarale prekrasan i originalan mozaik života i vjere. Okvir tog mozaika postavio je Bog prije 50 godina na dan svećeničkog ređenja velečasnog Ivana Košića. A vi ste ga, velečasni, svojom rukom slagali, dan po dan, dio po dio. Danas, kada se okrenemo prošlosti, osobito prema 30 godina vašeg služenja u župi, možemo se samo diviti tom mozaiku, protkanom božanskim i ljudskim, vašoj originalnosti, neumornosti i brizi za ovaj narod i ovu župu koju ste na poseban način voljeli i svojom pastirskom službom učinili prepoznatljivom.

Obnovio je i župni dvor iz 1760. i vodio brigu o gospodarskim zgradama, a sjeverno od župne crkve sagrađen je i pastoralni centar te kapela u Otok Virju. Za vrijeme upravljanja župom krstio je 1650 župljana i vjenčao više od 730 parova mladenaca, a u tom razdoblju molitvom je na grobljima ispratio i više od 1870 župljana. Predavao je vjeronauk i pripremao mlade za sakramente, obilazio i posjećivao bolesne, a s posebnom ljubavlju i razumijevanjem vodio je brigu o siromašnima, starijima i bolesnima, te sve podatke unosio u župske knjige.

Dozvolite da pročitam nekoliko rečenica iz njegove prve knjige iz 1987. godine:

Došavši za župnika u Križovljan najprije mi se nametnulo pitanje zašto župa ne nosi ime Radovec kad je crkva u tom selu. U lovrečanskoj kapeli nitko od župljana ni svećenika koji su je posjetili nije znao identificirati jedan od kipova na glavnom oltaru. Križovljan grad zatekao sam u stanju raspadanja a grobove njegovih vlasnika zapuštene. Spomenik „Trpećeg Isusa“ na početku Kolarovca nije se ni primjećivao u grmu jorgovana te Anđela Horvat u svojoj knjizi konstatira da je u zadnje vrijeme nestao. Ni razgovori s najstarijim župljanima nisu me mnogo obogatili ali primijetih njihovu žeđ za povijesnim znanjem kao i ponos ako je bilo što o njima i nečem njihovom negdje zapisano. Poticaj za prikupljanje građe bila mi je knjižica susjednog župnika Ivana Pucko „Župnija Zavrč“ a na štampanje iste nagovorio me Mirko Korotaj.

Na društvenom nivou u posljednje vrijeme podignuta je nova škola, pošta, zdravstvena ambulanta i vatrogasni dom u Cestici; vatrogasni društveni domovi u Babincu, Vratnu i Lovrečanu; u gradnji su isto takovi u Virje Otoku i Virju; Radovec je dobio bar veterinarsku stanicu; do svakog sela vodi asfalt i gotovo svaka kuća ima vodovod. Uz 4 nogometna kluba u župi vezano je mnogo mladih što je za opću pohvalu ali istovremeno na vjerskom području uz nužno održavanje i posuvremenjivanje postojećih objekata vidi se tek dio novog krovišta na župnoj crkvi, promijenjen lim na tornju i dio ograde oko crkve. Druge župe nas posramljuju u materijalnom pogledu. Tu je zakazao inače naglašen ponos mnogih župljana. No jedna trećina župljana u ovo krizno-inflacijsko vrijeme bez angažiranja drugih dviju više ni ne može. Stoga kao župnik očekujem bar više duhovnog truda.

Iako ste velečasni svojedobno napisali kako ste „došli prve nedjelje došašća među svoje, a oni me ne primiše“, siguran sam da Vam je Križovljan, odnosno Cestica ostavila lijepe uspomene.

*Dragi naš, u godinama koje su pred Vama želim Vam puno dobroga zdravlja i one duhovne energije koju ste uvijek pokazivali i darivali svima nama. Za uspomenu na ovaj Vaš zlatni jubilej darujemo Vam knjigu „**Josip Bedeković knjiga o sv. Jeronimu, Iliriku i Međimurju**“ koja govori i o našem kraju, a koju nam je preporučio povjesničar dr. Stjepan Razum, pročelnik Nadbiskupskog arhiva u Zagrebu.*

*U molitvenom zajedništvu s Vama pridružujem se drugim čestitarima, pa kličem iskreno i od srca: **Ad multos annos, dragi slavljeniče!***

Fra BONO ZLOTOMIR ŠAČI

42000 VARAŽDIN, Kapucinski trg 7

tel. (042) 213-550; E-mail: kapucinski-samostan@vz.t-com.hr

14. srpnja 2019.

Prečasni Gospodine i brate Zlotomisniče Ivane Košić!

Od srca Ti čestitam Tvoj Zlatni jubilej 50 godina svećeništva! U takvim sam sada staračkim okolnostima da se ne mogu odazvati. Ali bit ću s Tobom u Duhu Ljubavi Božje, kojom nas povezuje naš Gospodin Isus i naše dugogodišnje surađivanje u svetoj službi. Gospodin neka Te obraduje i osnaži da još dugo možeš vršiti svetu pastirsku službu kao hrabar, blag i svima drag svećenik.

EVO MOJA KRATKA ČESTITKA TEBI DRAGOM ZLATOMISNIKU:

**Svećeniče, Božji službeniče
Od malena Krist te zvao
Njemu si se odazvao
I za stado Božje
kao pastir sav se dao!**

**Pedeset ljeta svete službe
Na Pašnjaku Božjeg stada
Hrabro naprijed, Bog te jača
U Njemu je snažna nada!**

**I kroz starost valja proći
Hrabren nadom sve ćeš moći
Na putu s Kristom snaga Duha
Bit će živa uvijek, uvijek
Kao Tijelo slikom kruha.**

**Starost nije nikad slabost
Dok je Božja nada rdost!**

Od srca Tebi i svim Tvojima moje čestitke i mnogo radosti! Bit ću u molitvi s Tobom. Gospodin Te neka još dugo poživi i jača na radost svega Božjega naroda u župi Križovljan-
Cestica i našoj Biskupiji Varaždin.

Jednostavan starac- kapucin

PRIGODOM 50 GODIŠNJICE MISNIŠTVA

*Pred pedeset godina,
Mlad i lažan kao ptica,
Počeli ste službu tešku,
Službu časnu i vitešku.*

*Život ovog Božjeg sluga,
Kroz godine mnoge, duge,
Mnogim križem kušan bio,
Al pod križem ni klonio.*

*Niste tada jošte znali,
Niti znali niti pitali,
Koliko će dugih ljeta
Potrajati služba sveta.*

*Do kraja je ustrajao,
Službu Božju obavljao,
Često posred teških muka,
Na radost svega puka.*

*I da li će ona biti
Križni put il život tihi,
Što u sjeni Božjeg hrama
U službi Bogu i dušama.*

*Za sve danas Vama hvala
Od velika i od mala!
Oprostite svečaru mili,
Ako smo vas povrijedili i nezahvalni bili.*

*Pa što kaže danas nama
Knjiga brižno ispisana
Kroz pedeset godina
I na mnogo, bezbroj strana?*

*Ljubav Božja nek Vas prati,
Ljubav Božja nek vam plati,
Svaki trud i svaku muku
Darovanu svome puku!*

Hvala Vam i Bog Vam plati!